

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 vtrum requiratur continentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

^q Super Questionis
186. Actuarium.

ARTICVLVS IIII.

^{Sup. q. 88.}
^{act. 1. cor. 6.}
^{ad opus. 18.}
^{c. 9. & opus.}
^{19. c. 1. &}
^{pro o. sup.}
^{lib. 3. ca. 31.}

IN art. 4. eiu/dem
q. 186. dubiu/oc-
currat in ratiōne ad
primum circa illud,
ut si assumptis ad p-
erfectionis statū ēt il-
los quos inten/ma-
trimoniū iunctū, an
statū re-
ligionis, an de statū re-
ligionis, falsa est er-
go conclusio princi-
palis in hoc articulo.
Votū continen-
tia requiri ad sta-
tu perfectionis reli-
gionis. Si de statū re-
ligionis, ergo nulla est
dīa inter votū pau-
peratis & cathe-
cū in litera assignā-
tū ep̄alis statū neu-
trum votūm exigat.
¶ Ad hoc dī, q. 93
apostoli vocati lunt
ordine quadam ad
verūnq; statū primo
religionis, dum dīci-
puli constituti sunt,
dicente Petro, Ecce
nos reliquias oia-
& secūrū sumus te:
deinde ep̄atis, dum
apostoli cōstruū sūt
(quamvis hoc non
fuerit confirmatum,
ni si post resurrectio-
nē Dñi, dicente Do-
mino Petro, Paice-
oues meas, & p ipsū
exteri ordinati sunt
ep̄i) ideo verba iste
re huius de vtroque
statū indistincte lo-
quuntur. Verum q
Dñs aliquid exige-
rit votūm. & pauper-
tatis in statū pfectio-
nis religioſ, ad ip-
sam religionis natu-
ram cōmandandam
& obleruandam spe-
cta. Quid autem
votūm catheca nō
exegerit, non ad statū,
sed ad perfe-
ctionis excellēiam,
quam ipse discipulis
contulit, spectat. Si
cuit enim diuītarum
proprietas perfeccio-
rum animos non al-
licit, aut distractabit, ut
de Abraham appa-
ret: ita matrimonij
vitus perfectiorū ani-
mos non dejicit, vt
de eodē, & patribus
principis in hac litera
in ratiōne ad se-
cundum patet. Et
propriea ep̄iscopali
statū qui perfe-
ctius est, neutrū
votūm, religiosus au-
tem qui tendentium
ad perfectionem est,
vtrumque exigit.

^{Lib. 1. ca. 10.}
^{ad med. t. 4}

Vtrum perpetua continentia re quira-
tur ad perfectionem religionis.

AID QUARTVM sic procedit.
Vrū perpetua continentia nō requiratur ad perfectionem religionis. Omnis enim
vitæ christiana pfectio ab Apo-
stolis Christi coepit: sed Apollo-
li continentiam non virū statū
re, vt patet de Petro, qui socrū
legit habuisse, Matth. 8. ergo vī
q; ad perfectionem religionis nō
requiratur perpetua cōtinētia.

¶ 2 Præt. Primum perfectionis
exemplar nobis in Abraham
ostenditur, cui Dominus dixit
Gen. 17. Ambula coram me, &
esto perfetus: sed exemplarū
nō oportet q; excedat exēplar.
ergo non requiratur ad perfectionem
religionis perpetua cōtinētia.
¶ 3 Præt. Illud quod requiritur
ad perfectionem religionis, in
omni religione inuenitur: sunt
autem aliqui religiosi, qui xo-
ribus utuntur. non ergo reli-
gionis pfectio exigit perpetua
continentiam.

SED CONTRA est, quod Apo-
stolus 2. ad Cor. 7. dicit. Mundem-
us nos ab omni inquinā-
to carnis & spiritus, perficien-
tes sanctificationem nostram
in timore Dei: sed mūditia car-
nis & spiritus conseruat per
continentia. dicitur enim i. Co-
rinth. 7. Mulier innupta, & vir-
go cogitat qua Domini sunt,
vt sit sancta spiritu & corpore.
ergo pfectio religionis requiri-
t continentiam.

RESPON. Dicendum, quod ad statū religionis requiritur
abstractio corum, per qua ho-
mo impeditur, ne feratur tota-
liter in Dei seruitium. Vt usu-
tē carnalis copula retrahit ani-
mum ne totaliter feratur in Dei
seruitū, dupliceiter. Vno modo
pp. vehementiam delectationis,
ex cuius frequenti experientia
angeretur concupiscentia, vt etiā
Phil. dicit in 3. * Eth. Et inde est,
q; vīus venerorū retrahit ani-
mū ab illa perfecta intentione
tendendi in Deum. Et hoc est
qd Aug. dicit in 1. folioloquio-
rum: Nihil esse sentio quod ma-
gis ex arce deiicit animū vi-
filem, q; blandimenta feminæ,
corporumq; ille contactus, si-
ne quo vxor habeti non potest.
Alio modo, pp. sollicitudinem,
quā ingerit homini de gubernatione
yxoris, filiorū, & rerū tē-
poralium, q; ad eorū insuffiant.
Vnde Apost.

Fdicit, q; qui sine uxore est, sollici-
mini, qāo placeat Deo. Qui autem cum res-
licitus est quā sunt mundi, & quā pfectio
ideo continentia perpetua requireatur
de ficut damnatus est Vigilantius, &
diutias paupertati: ita damnatus est Iacobus
qui adæquauit matrimonium virginis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod
non solum paupertati, sed etiam con-
tradicione pfectio matrimonii
eunuchi qui castrarunt leprosos pro-
celorū, & pofta subdit, qui pote-
teretur, afflupit ad pfectio-
nem, quos inuenit matrimonio iunctū,
poterat absq; iniuria fieri, q; venire-
rent, sicut absq; iniuria fieri, q; con-
derinquerent. Et ideo Petrus, q;
matrimonio iunctū, non separari pos-
nem tamē nob̄ēt nubere, a nuptiis sum-
mis.

AD SECUNDVM dicendum, q; hinc dā-
libro, de bono coniugali. Melior est cas-
tum, quam castitas nuptiarum, q; nuptiis
habebat unam in usu, ambas in habitu
pe coniugaliter uixit. Eſe autem castis
gio potuit, sed tunc non oportet. Nec
antiq; patres pfectio-animam in
uitis & matrimonio habuerunt, q; pfectio
tudinē uirtutis pertinebat, propter hoc
res quicquid non debent pfectio-
nem, ut cum diutius & matrimonio pfectio
pfectio peruenire, sicut nec aliquis pfectio
inermis inuaderet: quia Sanctorum
laafini multos hostiū peremēt. Num
si tempus suſſet a continētia & pfectio-
ne, studiosus hoc implere.

AD TERTIVM dicendum, q; illi modi
in quos homines matrimonio utuntur
simpliciter & absolute loquendo, refuta-
secundum quid, in quantum in altero
quādam, quā ad statū religionis perti-
nit.

ARTICVLVS V.
Vtrum obedientia pertineat ad per-
fectionem religionis.

AID QVINTVM sic procedit.
Vrū q; obedientia non per-
tineat ad perfectionem religio-
nis. Illa enim uidetur ad pfectio-
nem religionis pertinere, q;
sunt supererogationes, ad quā
non es tenentur: sed ad ob-
diendum pfectio suis omne
tenentur. In illud Apolos ad
Hebr. vlt. Obedit pfectio-
vestris, & subiaceat cīs, ergo
datur quod obedientia non pfectio
neat ad perfectionem religio-
nis.

¶ 2 Præt. Obedientia pertine-
re videtur proprie ad eos, qui
debent regi senti alieno, quod est
indiscretorum: sed Apololus
dicit ad Heb. 5. q; pfectio
est solidus cībus, qui pro con-
fuetudine exercitatos habent
senitus ad discretiōnē boni &
mali. ergo vī q; obedientia
pertinet ad statū pfectio-